

UZASADNIENIE

W dniu 17 czerwca 2014 roku (...) S.A. z siedzibą w K. wystąpiła z żądaniem zasądzenia od W. O. na jej rzecz kwoty 315 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 45 złotych od dnia 8 maja 2013 roku, od kwoty 45 złotych od dnia 7 czerwca 2013 roku, od kwoty 45 złotych od dnia 9 lipca 2013 roku, od kwoty 45 złotych od dnia 7 sierpnia 2013 roku, od kwoty 45 zł od dnia 7 września 2013 roku, od kwoty 45 złotych od dnia 8 października 2013 roku, od kwoty 45 złotych od dnia 7 listopada 2013 roku - do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła ponadto o zasądzenie kosztów postępowania w wysokości 30 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż podczas rozmowy telefonicznej w dniu 29 sierpnia 2011 roku W. O. złożył u (...) S.A. z siedzibą w K. zamówienie na usługę (...) dla Pacjentów Indywidualnych. W związku z powyższym strony niniejszego postępowania zawarły na okres 24 miesięcy pisemną umowę nr (...), aktywowaną dnia 20 września 2011 roku, a także doręczony został pozwanemu aparat służący do badań EKG oraz przeprowadzone zostało telefoniczne szkolenie z zakresu jego obsługi. Zgodnie z zawartą umową, w zamian za świadczenie przez powoda usługi (...), polegającej na całodobowym monitoringu kardiologicznym za pośrednictwem telefonu oraz użyczonego na czas umowy aparatu do badań EKG, pozwany zobowiązany był do opłacania abonamentu miesięcznego w wysokości 45 zł w terminie 14 dni od dnia rozpoczęcia okresy rozliczeniowego – tj. od 23 dnia każdego miesiąca.

W. O. zaprzestał opłacania abonamentu od grudnia 2012 roku, natomiast w dniu 30 kwietnia 2013 roku pisemnie poinformował o rezygnacji z usługi. W odpowiedzi na powyższe powód w piśmie z dnia 8 maja 2013 roku wskazał, iż na wniosek usługobiorcy umowa zostanie zakończona z dniem 22 września 2013 roku – pod warunkiem zwrotu aparatu EKG w terminie 7 dni od daty zakończenia umowy. Mając na uwadze, iż W. O. nie zwrócił aparatu, a zarazem zaprzestał regulowania miesięcznych abonamentów, pismem z dnia 8 października 2013 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 4 listopada 2013 roku, powód rozwiązał umowę i wezwał do zapłaty należności oraz zwrotu użyczonego urządzenia. W. O. zwrócił aparat w dniu 7 listopada 2013 roku, jednakże do dnia wniesienia pozwu, pomimo licznych wezwań do zapłaty, nie uiścił zaległych należności abonamentowych.

W dniu 10 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy L.w L. wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty uwzględniający w całości dochodzone roszczenie (sygn. akt VI Nc-e 810786/14).

Od powyższego nakazu zapłaty W. O. skutecznie złożył sprzeciw w dniu 30 lipca 2014 roku. Wskazał wówczas, iż choć nie wyrażał zgody na dostarczenie aparatu służącego do badania EKG, dokonując wpłat na rachunek powoda, przekonany był, iż spłaca powyższe urządzenie. Następnie podniósł, iż w jego ocenie powód w sposób nieuczciwy w naliczał i dalej nalicza opłaty oraz odsetki za usługi, z którego pozwany nie korzysta.

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 5 grudnia 2014 roku pełnomocnik (...) S.A. z siedzibą w K. podtrzymał twierdzenia pozwu, a ponadto podkreślił, iż aparat do badań EKG został przesłany pozwanemu wraz z umową na jego wyraźne zamówienie telefoniczne. Jednocześnie, zgodnie z zawartą umową, to pozwany decydował o ilości i terminach wykonywanych badań, zaś powód zapewniał ciągłość dostępu do usługi 24h/dobę. Strona powodowa wskazała ponadto, iż po rozwiązaniu umowy nie były naliczane opłaty abonamentowe.

Sąd ustalił, co następuje:

Umową (...) z dnia 29 sierpnia 2011 roku, zawartą na okres 24 miesięcy pomiędzy utworzonym przez (...) S.A. z siedzibą w K. Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej (...) z siedzibą w Z. a W. O., pozwany zobowiązał się do uiszczania abonamentu miesięcznego w wysokości 45 zł, przy czym płatność dokonywana miała być z góry, w ciągu 14 dni od początku okresu rozliczeniowego, tj. od 23 dnia każdego miesiąca (§ 11 umowy). Natomiast (...) w Z. świadczyć miał usługę całodobowego monitoringu kardiologicznego za pośrednictwem telefonu, w ramach której usługi zobowiązany był m.in. do wyposażenia usługobiorcy w aparat(...)1 wraz z etui. W umowie zastrzeżono przy tym,

że powyższe urządzenie jest własnością (...) S.A. i podlega zwrotowi w przypadku rezygnacji z usługi – w ciągu 7 dni po zakończeniu świadczenia usługi (§ 2 i 5 umowy, kserokopia umowy k. 33).

Pozwany dokonał opłaty za aktywację oraz opłat abonamentowych wynikających z powyższej umowy za okres od dnia 23 września 2011 roku do dnia 22 marca 2013 roku (wydruki zapisów na koncie k. 35 – 37).

Stosownie do § 12 umowy, w przypadku braku pisemnej rezygnacji usługobiorcy miesiąc przed zakończeniem umowy zawartej na czas określony, zostaje ona automatycznie przedłużona na czas nieokreślony – z możliwością 1-miesięcznego pisemnego jej wypowiedzenia przez każdą ze stron ze skutkiem na koniec okresu rozliczeniowego. W umowie wskazano jednocześnie, iż skuteczność rezygnacji uzależniona jest od zwrotu usługodawcy aparatu EKG wraz z etui - w terminie 7 dni od zakończenia usługi (kserokopia umowy k. 33).

W dniu 25 kwietnia 2013 roku W. O. skierował do powoda pismo zatytułowane „dot. rozwiązania waszych fałszywych usług medycznych”, w którym wskazał, iż w jego ocenie został przez powoda oszukany oraz, iż nie podpisywał żadnych zobowiązań, w związku z czym nie będzie dokonywał kolejnych wpłat z tytułu abonamentu. W odpowiedzi na powyższe, poczytując powyższe pismo jako określoną w § 12 umowy pisemną rezygnację z umowy zawartej na czas określony, (...) S.A z siedzibą w K., pismem z dnia 8 maja 2013 roku, wskazała, iż umowa zostanie zakończona w dniu 22 września 2013 roku pod warunkiem zwrotu w terminie 7 dni od daty zakończenia umowy aparatu EKG wraz z etui. W przypadku, gdyby zwrot nastąpił w terminie późniejszym, umowa ulegnie zakończeniu z końcem okresu rozliczeniowego w którym nastąpi zwrot zestawu.

W piśmie z dnia 8 października 2013 roku, wobec braku zwrotu aparatu do badań EKG, a zarazem nieuregulowaniem przez pozwanego opłat abonamentowych, (...) S.A z siedzibą w K. poinformowała pozwanego, iż rozwiązuje ze skutkiem na dzień 22 października 2013 roku zawartą z W. O. umowę o świadczenie usług medycznych. Jednocześnie wezwała pozwanego do natychmiastowej zapłaty zaległości w kwocie 315 zł oraz do zwrotu w terminie 7 dni od doręczenia pisma wypożyczonego urządzenie (kserokopia pisma wraz z wydrukiem doręczenia k. 44-45). W. O. zwrócił powodowi aparat EKG przesyłką pocztową nadaną wraz z pismem doręczonym powodowi w dniu 4 listopada 2013 roku (kserokopia pisma k. 46 – 47, kserokopia protokołu odbioru k. 42).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na obiektywnych dowodach z dokumentów powołanych powyżej, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. W świetle przedstawionej kserokopii umowy niewątpliwym było, iż strony zawarły umowę, w ramach której utworzony przez powoda Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej miał w stosunku do pozwanego świadczyć usługi medyczne w postaci całodobowego monitoringu kardiologicznego za pośrednictwem telefonu, a pozwany miał za te usługi zapłacić. Odnosząc się przy tym do podnoszonego przez pozwanego błędu co do treści umowy, zauważyć należy, iż stosownie do art. 84 § 1 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej, w przypadku gdy oświadczenie woli było złożone innej osobie, od skutków prawnych swego oświadczenia woli uchylić się można tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć. Błąd, polegający na fałszywym, mylnym wyobrażeniu o otaczającej rzeczywistości, nie zachodzi jednak w przypadku gdy ktoś składa podpis na dokumencie bez uprzedniego zapoznania się z jego treścią - zarówno sytuacji, w której składający podpis nie ma żadnego wyobrażenia o treści dokumentu, jak i sytuacji, w której jego wyobrażenie o treści dokumentu jest niezgodne z rzeczywistą treścią dokumentu. Osoba taka nie myli się, ponieważ świadomie składa oświadczenie woli, nie znając jego treści (A. Szpunar, glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 1994 r., sygn.. akt III CZP 75/94, OSP 1995, z. 2, poz. 33). Za taką wykładnią przemawia zarówno potrzeba ochrony uzasadnionego zaufania adresata oświadczenia, jak i brak argumentów przemawiających za ochroną osoby, która nie zachowuje należytej, oczekiwanej od racjonalnego uczestnika obrotu prawnego, staranności.

Strona powodowa trafnie podniosła, że podpis pozwanego na umowie z dnia 29 sierpnia 2011 roku jednoznacznie potwierdza przyjęcie przez niego zobowiązania do ponoszenia opłat abonamentowych, wynikającego z zawartej umowy świadczenia usług medycznych. Z treści przedstawionej kserokopii umowy, której autentyczności pozwany nie kwestionował, w sposób niewątpliwy wynika zarówno zakres zobowiązania strony powodowej – tj. zakres świadczonych na rzecz pozwanego usług medycznych, jak i przynależność prawa własności (oraz obowiązek zwrotu po zakończeniu stosunku prawnego) dostarczonego powodowi aparatu służącego do badania EKG. Po wtóre zauważyć należy, iż W. O., mimo spoczywającego na nim w tym zakresie ciężar dowodu, w żaden sposób nie wykazał, aby oświadczenie zostało przez niego złożone pod wpływem błędu. Tym samym w niniejszej sprawie nie zachodziły podstawy do ustalenia, że powód został wprowadzony w błąd lub pozostawał w błędzie co do treści zobowiązania strony powodowej.

Sąd uznał przy tym, iż wskazywana przez pozwanego trudna sytuacja zdrowotna nie może stanowić okoliczności zwalniającej go z obowiązku zapłaty swojego zobowiązania. Decydując się bowiem na zawarcie umowy o świadczenie usług medycznych wykraczających poza zakres usług refundowanych przez NFZ, świadomy powinien być konieczności zapłaty za te usługi we własnym zakresie. Nie istnieją przy tym żadne przesłanki uzasadniające obciążenie powoda kosztami usług świadczonych na rzecz pozwanego.

Zgodnie z treścią art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Jak wynika zaś z treści art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współzycia społecznego. Powyższa zasada autonomii woli stron przyznaje podmiotom prawa cywilnego ogólne uprawnienie do kształtowania swoich stosunków prawnych w tym do swobodnego kształtowania umów w zakresie ich zawarcia, treści, celu, czasu trwania i doboru kontrahenta, ograniczone wyłącznie przepisami prawnymi, właściwościami stosunku oraz zasadami współzycia społecznego. Zdaniem Sądu zarówno treść jak i cel zawartej przez strony niniejszego postępowania umowy o świadczenie usług medycznych nie naruszały granic autonomii woli stron, w tym przepisów prawnych i zasad współzycia społecznego.

Umowa z dnia 29 sierpnia 2011 roku o nr (...), dla skuteczności rezygnacji usługobiorcy ze usług strony powodowej, wymagała zwrotu przekazanego mu urządzenia do badania EKG. Bezspornym jednocześnie w niniejszej sprawie było, iż mimo złożonego w dniu 25 kwietnia 2013 pisma zatytułowanego „dot. rozwiązania waszych fałszywych usług medycznych”, jak i przesłanej mu w odpowiedzi na powyższe pismo informacji, iż dla skuteczności rozwiązania umowy konieczny jest zwrot urządzenia do dnia 29 września 2013 roku, W. O. odesłał powodowi aparat EKG dopiero przesyłką pocztową doręczoną powodowi w dniu 4 listopada 2013 roku. Strona powodowa wskazała jednocześnie pozwanemu, iż w przypadku, gdyby zwrot nastąpił w terminie późniejszym, umowa ulegnie zakończeniu z końcem okresu rozliczeniowego w którym nastąpi zwrot zestawu. Tym samym, z uwagi na niedochowanie terminu, zgodnie z § 12 umowy, łączący strony stosunek prawny uległ przedłużeniu na czas nieokreślony – z możliwością wypowiedzenia przez każdą ze stron – z zachowaniem miesięcznego terminu wypowiedzenia - ze skutkiem na koniec okresu rozliczeniowego. Dalsze zaś działania zmierzające do zakończenia łączącego strony stosunku prawnego podjęła powodowa spółka, doręczając W. O. pismo z dnia 8 października 2013 roku. Sąd zważył jednocześnie, iż również usługodawcę obowiązywał przewidziany w umowie miesięczny termin wypowiedzenia ze skutkiem na koniec okresu rozliczeniowego, dlatego też stosunek prawny łączący strony umowy uległ zakończeniu nie we wskazywanym w piśmie terminie 22 października 2013 roku, lecz z końcem dnia 22 listopada 2013 roku. Odpowiada to również terminowi zwrotu urządzenia przez pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, oraz przedstawiony przez powoda wydruk wpłat, uznać należało, iż W. O. pozostaje w zwłoce względem (...) S.A. z siedzibą w K. z zapłatą należności za okres 7 miesięcy (od dnia 23 kwietnia 2013 roku od do dnia 22 listopada 2013 roku), a więc łącznie kwoty 315 zł.

Na uwzględnienie zasługiwało również roszczenie powoda o zasądzenie od dochodzonych kwot odsetek ustawowych od dnia

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Terminy wymagalności kwot abonamentu za poszczególne okresy określał § 11 umowy stron. Stosownie do zawartych w nim postanowień pozwany dokonywać miał comiesięcznie z góry płatności kwoty 45 zł w ciągu 14 dni od początku okresu rozliczeniowego. Tym samym za okres rozliczeniowy rozpoczynający się w dniu 23 kwietnia 2013 roku W. O. powinien zapłacić przewidziany w umowie abonament do dnia 7 maja 2013 roku, za okres od dnia 23 maja 2013 roku – do dnia 6 czerwca 2013 roku, za okres od dnia 23 czerwca 2013 roku – do dnia 8 lipca 2013 roku, za okres od dnia 23 lipca 2013 roku – do dnia 6 sierpnia 2013 roku, za okres od dnia 23 sierpnia 2013 roku – do dnia 6 września 2013 roku, za okres od dnia 23 września 2013 roku – do dnia 7 października 2013 roku, zaś za okres od dnia 23 października 2013 roku – do dnia 6 listopada 2013 roku. Tym samym również roszczenie powoda w zakresie odsetek, jako w pełni zasadne, podlegało uwzględnieniu w całości.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. – na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany przegrał sprawę w całości, w związku z czym powinna zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty, w skład których w niniejszym przypadku wchodziła jedynie opłata sądowa w wysokości 30 zł.